

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5T/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010438
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123010438.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Roman Reištetter, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. 01. 2024 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

Obžalovaný: A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom D. D., prechodne bytom E. C., F. XX, D. D..

uznáva sa za vinného, že

v období od 24. 11. 2019 doposiaľ v mieste trvalého bydliska a na iných miestach kde sa zdržiava, si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 5P/36/2019-68 zo dňa 16. 10. 2019, právoplatný a vykonateľný dňa 23. 11. 2019, a to prispievať na výživu dcéry B. B., narodenej XX. XX. XXXX sumou vo výške 100 €, dcére D. B., narodenej XX. XX. XXXX sumou vo výške 80 € a syna B. B., narodeného XX. XX. XXXX sumou vo výške 60 € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci do rúk matky G. H., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom I., J. K., prechodne bytom L. XX, K., si takto určenú povinnosť riadne neplnil, napriek tomu, že v predmetnom období nepoberal žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou, nie je poberateľom žiadnej dávky vyplácanej príslušným ÚPSVaR, je poberateľom starobného dôchodku, čím mu vznikol dlh na výživnom, po odpočítaní čiastočných úhrad na výživnom, voči G. H., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom I., J. K., prechodne bytom L. XX, K., do súčasnosti vo výške 9 080,01 €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), j) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon uloženého trestu podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25. 05. 2023 bola Okresnému súdu Banská Bystrica doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1Pv 95/23/6601-4 zo dňa 23. 05. 2023 na A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom D. D., prechodne bytom E. C., F. XX, D. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že v období od 24. 11. 2019 doposiaľ v mieste trvalého bydliska a na iných miestach kde sa zdržiava, si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 5P/36/2019-68 zo dňa 16. 10. 2019, právoplatný a vykonateľný dňa 23. 11. 2019, a to prispievať na výživu dcéry B. B., narodenej XX. XX. XXXX sumou vo výške 100 €, dcére D. B., narodenej XX. XX. XXXX sumou vo výške 80 € a syna B. B., narodeného XX. XX. XXXX sumou vo výške 60 € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci do rúk matky G. H., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom I., J. K., prechodne bytom L. XX, K., si takto určenú povinnosť riadne neplnil, napriek tomu, že v predmetnom období nepoberal žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou, nie je poberateľom žiadnej dávky vyplácanej príslušným ÚPSVaR, je poberateľom starobného dôchodku, čím mu vznikol dlh na výživnom, po odpočítaní čiastočných úhrad na výživnom, voči G. H., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom I., J. K., prechodne bytom L. XX, K., do súčasnosti vo výške 9 080,01 €.

V skrátrenom konaní bol vo veci vydaný trestný rozkaz, voči ktorému podal obvinený A. B. odpor, odôvodňujúc ho tým, že od roku 2019 sa tento riadne staral o 3 deti a prispieval na ich domácnosť ich matke. Mal za to, že nie je vinný zo spáchania skutku a riadne si plní vyživovaciu povinnosť.

Vzhľadom na uvedené, bolo vo veci vykonané hlavné pojednávanie, na ktorom prítomný obžalovaný A. B. k veci uviedol, že prispieval na výchovu a výživu detí, a to matke G. H.. Tvrdil, že voči jeho osobe, neoprávnene začala exekúcia vo výške cez 9 000,- Eur. V čase keď žil spolu s rodinou v spoločnej domácnosti, prispieval aj na domácnosť, kupoval deťom veci v hodnote 200,- až 300,- Eur každý mesiac, a to aj následne, ako tento opustil domácnosť. Mal za to, že nie je dlžný na výživnom, pričom uvedené by potvrdila i matka maloletých detí. V roku 2019 žili v Dolných Vesteniciach, následne žili v Bošanoch a napokon v Lučenci, na Rúbanisku 3. V spoločnej domácnosti ako rodina žili do roku 2020, pretože následne obžalovaný išiel na liečenie a osamostatnil sa. V minulosti bol poberateľom invalidného dôchodku, avšak v súčasnosti je poberateľom plného starobného dôchodku. Pokiaľ žil v spoločnej domácnosti riadne platil, kupoval veci, prispieval na nájom. Uvedené môže deklarovať aj jeho dcéra. Mal za to, že už v čase keď nežili v spoločnej domácnosti sa staral o deti, kupoval im hmotné veci. Jeho exmanželke neprispieval peniazmi, ale radšej kupoval deťom veci ktoré využili, v danej hodnote sumy výživného. Uviedol, že súdny exekútor mu vykonáva zrážky vo výške 240,- Eur. Poukázal vo svojej výpovedi i na to, že vykonával povinné platby po 52,- Eur mesačne z dlžnej sumy výživného 9 000,- Eur, keďže uvedené mu zrážala Sociálna poisťovňa. Teraz platí po sume 300,- Eur dokopy. K výpovedi jeho dcéry uviedol, že táto vypovedala pravdu, pretože od roku 2020 bol na protialkoholickom liečení, avšak sa následne opätovne vrátil k rodine, ale napokon opustil spoločnú domácnosť. Ako opustil domácnosť prispieval na ošatenie, pretože jeho exmanželka nemala na to prostriedky. Každý september, ktorý predstavoval začiatok školského roka prispieval deťom na zošity sumou po 180,- Eur dokopy na všetky deti. Napokon vo svojej výpovedi uviedol, že každý mesiac prispieval na deti po sume 240,- resp. 300,- Eur do mesiaca január, pretože potom mal exekúciu. Súčasná výška jeho starobného dôchodku predstavuje sumu 580 Eur.

V konaní pred súdom bola vypočutá aj B. B., dcéra obžalovaného, pričom uviedla, že ich otec im prispieval, kupoval do školy oblečenie, a to každý mesiac. Išlo o obdobie po rozvode manželstva. Jej otec po rozvode manželstva býval spolu s nimi. Presne si však nepamätala, kedy sa jej rodičia rozviedli. Následne ako boli deti zverené matke, tak sa o nich otec stále staral. Žili v spoločnej domácnosti všetci piati. Keď jej otec odišiel na liečenie, presťahovali sa do Lučenca. O domácnosť, školu a oblečenie sa starali obaja rodičia. Matka bola v tom čase na materskej dovolenke. Ako si pamätala, jej otec bol už v danom čase poberateľom dôchodku. Odišiel od nich pred dvomi rokmi v lete, resp. asi na jeseň. Aj keď sa odsťahoval, stretávali sa spolu, kupoval im veci a posielal peniaze. Matka sa o nich osobne starala, pričom mala i má v súčasnosti problémy so srdcom. Veci, ktoré im otec kupoval predstavovali ošatenie, školské potreby, pričom to mohlo byť aj vo výške vyše 200,- Eur.

Vzhľadom na neprítomnosť svedka poškodeného G. H. bola so súhlasom strán trestného konania prečítaná jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 28. 04. 2023 na č.l. 28 a nasl. spisu, v ktorej uviedla, že obžalovaný bol jej bývalý manžel, s ktorým sa rozviedli v roku 2017. Tento bol na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5P/36/2019 zo dňa 16.10.2019 zaviazaný prispievať na výživu dcéry B. sumou 100 Eur, dcéry D. sumou 80 Eur a na syna B. vo výške 60 Eur, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred k jej rukám. Svoju povinnosť si tento neplní od 24. 11. 2019 do súčasnej doby, pričom za uvedené obdobie zaplatil splátky na výživnom dňa 01. 12. 2021 sumu 30 Eur, dňa 31. 12. 2021 sumu 40 Eur, dňa 01. 02. 2022 sumu 50 Eur, dňa 05. 04. 2022 sumu 20 Eur. Mala vedomosť o tom, že obžalovaný posielal poukážkami peniaze aj jej dcére B. na jej meno, a síce v júli 2022 sumu 40 Eur, v auguste 2022 sumu 10 Eur, v októbri 2022 sumu 20 Eur, v novembri 2022 sumu 35, v decembri 2022 sumu 30 Eur a naposledy dňa 31. 03. 2023 sumu 10 Eur. Výživné svedok poškodená vymáha aj prostredníctvom súdneho exekútora JUDr. Noskovej, ktorá vedie exekúciu pod sp. zn. 255EX 985/22. Z tohto dôvodu jej prišla vymožená splátka výživného vo výške 234,99 Eur dňa 18. 01. 2023, splátka vo výške 240 Eur dňa 01. 03. 2023 a napokon splátka vo výške 240 Eur dňa 03. 04. 2023. Uviedla, že v danom čase bola na rodičovskej dovolenke, pričom od ÚPSVaR poberala 600 Eur. Náhradné výživné nepoberala. Poukázala na mesačné výdavky, a síce 410 Eur na bývanie, 250 Eur uhrádzala na stravu a hygiena predstavovala sumu 70 Eur. Celkové výdavky boli okolo 600 Eur. Dcéra B. bola v tom čase študentkou 2. ročníka na Strednej hotelovej škole v K., D. A. B. navštevovali základnú školu. Ich otec bol s nimi v osobnom kontakte asi 1-2 krát do mesiaca. Kúpoval im stravu, nápoje, pričom mala vedomosť i o tom, že im v minulosti kúpil mobilné telefóny, čo však nepredstavovalo výživné.

Podľa § 269 Tr. por. boli prečítané listinné dôkazy, a to z č. I. 41 a nasl. rozsudok Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 5P/38/2019 o výživnom, z č. I. 45 a nasl. rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 9P/6/2016 o rozvoze, z č. I. 49-51 rodné listy, z č. I. 52-54 potvrdenie o návšteve školy, z č. I. 55 správa ÚPSVaR, z č. I. 57 správa ÚPSVaR o dávkach, z č. I. 62 rozhodnutia týkajúce sa ÚPSVaR o výške náhradného výživného, z č. I. 68 oznámenie ÚPSVaR o poskytnutí náhradného výživného, z č. I. 72 Správa sociálnej poisťovni, z č. I. 76 a nasl. rozhodnutie o vykonaní zrážok, z č. I. 88 správa Mesta BB, z č. I. 89 dlh na výživnom, z č. I. 90 správa exekútorského úradu JUDr. Nosková, z č. I. 93 a nasl. prehľad súm od exekútorky, z č. I. 96 poštové poukážky, z č. I. 100 a 101 trestný rozkaz, z č. I. 102 odpis z RT, z č. I. 103 výpis ÚEP, z č. I. 104 správa o poberaní dávok, z č. I. 106 správa SP, z č. I. 109 správa z Mesta BB, z č. I. 110 úradný záznam, z č. I. 111 tabuľka prehľadu dlhu na výživnom, po ktorých prečítaní námietky a ani pripomienky neboli.

Trestného činu zanedbania povinnej výživy sa podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. dopustí ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokoch neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať a zaopatrovávať iného, pričom sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zák., odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas, a na viacerých osobách.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. Preto musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného.

Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného sa rozumie iba zavinené neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme.

Uvedený trestný čin môže byť spáchaný, pokiaľ ide o subjektívnu stránku, úmyselne aj z nedbanlivosti. V každom konkrétnom prípade trestného činu podľa § 207 ods. 1 sa treba zaoberať formou zavinenia a v právnej vete rozsudku výslovne uviesť, či sa páchatel dopustil trestného činu úmyselne, alebo z nedbanlivosti.

Z platnej judikatúry súdov je zrejmé, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť o tom, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, spáchal obžalovaný.

V danom prípade mal súd nad všetky pochybnosti preukázané, že zo strany obžalovaného A. B. došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, a to prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zák..

Nebezpečnosť jeho konania pre spoločnosť spočíva v tom, že tento najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin, závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas a na viacerých osobách.

Pod3a § 2 ods. 10 Tr. por. súd je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie. Dôkazy obstaráva z úradnej povinnosti, pričom právo obstaráva? dôkazy majú aj strany. Súd je ialej povinný v trestnom konaní s rovnakou starostlivos?ou objasova? okolnosti svedeiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedeia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonáva? dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Pod3a § 2 ods. 12 Tr. por., súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom pod3a svojho vnútorného presvedeenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, ei ich obstaral súd, orgány einné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc zo základných zásad trestného konania, najmä bezprostrednosti a ústnosti na hlavnom pojednávaní, mal súd za to, že prokurátor uniesol bremeno tvrdenia, ktorým obžaloval A. B. zo žalovanej trestnej činnosti. Na podporu jeho tvrdí bola nosná výpoveď svedkyne poškodenej ako matky poškodených G. H., ktorá jednoznačne už v rámci prípravného konania pri svojej výpovedi, a po zákonom poučení uviedla, že obžalovaný si neplnil zákonnú povinnosť uloženú mu na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5P/36/2019 zo dňa 16.10.2019, ktorým bol tento zaviazaný prispievať na výživu ich dcéry B. sumou 100 Eur, dcéry D. sumou po 80 Eur a syna B. vo výške 60 Eur, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred k rukám matky. Súd nevytlúčil, že obžalovaný A. B. v teoretickej rovine mohol uhrádzať určité sumy zodpovedajúce vyživovacej povinnosti, avšak ani v jednom prípade tento nedoložil doklad preukazujúci uvedenú skutočnosť. Naproti tomu svedkyňa poškodená zreteľne uviedla, že nereflektuje túto skutočnosť. Zhodne však uviedli, že obžalovaný niekedy prispieval hmotnými darmi pre ich spoločné deti, avšak uvedené nezakladá vyživovaciu povinnosť v právnom zmysle. Predmetné potvrdila napokonon i v konaní pred súdom jeho dcéra poškodená B. B.. Pokiaľ sa obžalovaný nad rámec vyživovacej povinnosti dobrovoľne rozhodol obdarovať svoje deti, napr. vo forme kúpy mobilného telefónu, je to na jeho slobodnom rozhodnutí. Uvedené však nevyklučuje, aby si týmto riadne plnil svoju zákonnú povinnosť uloženú mu rozhodnutím súdu. Vzhľadom na to, že obžalovaný je v súčasnosti starobný dôchodca s príjmom vo výške 580 Eur, bolo nereálne, aby obžalovaný uhrádzal mesačne na všetky 3 deti sumu 240,- resp. 300,- Eur až do mesiaca január, ktorým ako uviedol, bola začatá exekúcia.

Zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpeei? ochranu spoločnosti pred páchatom tým, že mu zabráni v páchaní ialšej trestnej einnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súeasne iných odradí od páchania trestných einov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchat3a spoločnos?ou. Páchat3ovi možno uloži? len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom tento zákon v osobitnej easti ustanovuje len trestné sadzby trestu odoatia slobody. Pri ureovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania einu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pri? ažujúce okolnosti, po3aheujúce okolnosti a na osobu páchat3a, jeho pomery a možnos? jeho nápravy.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia by? súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutoenosti, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri ureovaní druhu trestu a jeho výmery prihliada?, patria napríklad spôsob spáchania einu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútku páchat3a, pri?ažujúce okolnosti, po3aheujúce okolnosti, osoba páchat3a, pomery páchat3a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchat3a a jeho rodiny) ei možnos? jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedeenie súdu vytvára

na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne.

Zo správy o povesti na obžalovaného A. B. podanej Mestom Banská Bystrica boli zistené len základné údaje o jeho osobe, pričom je zrejmé, že je rozvedený, má 5 detí, avšak jeho súčasný pobyt nie je známy. V evidencii priestupkov, ktoré prejednáva mestský úrad, nemá evidované žiadne záznamy. Z odpovede Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplynulo, že tento nebol v období od 24. 11. 2019 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nebol poberateľom žiadnej štátnej sociálnej dávky ani dávky pomoci v hmotnej núdzi. Dávku pomoci v hmotnej núdzi ani v minulosti nepoberal, ani o ňu nepožiadaval. Naposledy bol poberateľom prídavku na všetky svoje 3 deti od 01. 06. 2017 – 31. 01. 2020. Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 17. 04. 2023 vyplynulo, že tento nemá aktívnu registráciu v Sociálnej poisťovni, pričom dávky v nezamestnanosti ani nemocenské nepoberal, avšak je poberateľom starobného dôchodku. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že má evidované 3 odsúdenia, pričom vo všetkých prípadoch sa na jeho osobu hľadajú akoby nebol odsúdený.

Základná skutková podstata pri preine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 predstavuje pre súd možnosť uloženia nepodmieneného trestu odoatia slobody až na 2 roky. Pretože obžalovaný spáchal tento čin závažnejším spôsobom konania, a síce po dlhšiu dobu a navyše na viacerých osobách, kvalifikovaná skutková podstata tohto trestného činu ukladá možnosť uloženia nepodmieneného trestu odoatia slobody od 1 roka do 5 rokov.

Pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti pokračujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré by mali vplyv na urenie výšky trestnej sadzby. U obžalovaného súd nezistil ani jednu pokračujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a ani priťažujúcu podľa § 37 Tr. zák.. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, zároveň i s poukazom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, zistenú jednu pokračujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť, dospel súd k záveru, že úcel trestu z hľadiska individuálnej prevencie môže byť v danom prípade naplnený uložením podmieneného trestu odoatia slobody vo výmere 1 rok. V tomto smere súd podotýka, že pokiaľ by obžalovaný nebol osvedčený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica dňa 08. 06. 2022 v konaní pod sp. zn. 1T/11/2021, ktorým sa v súčasnosti na neho hľadajú akoby nebol odsúdený, v úvahu prichádzalo i uloženie nepodmieneného trestu odoatia slobody.

Na tomto mieste, aby súd mohol objektívne sledovať správanie sa obžalovaného, obligatórne, tým, že bol povolený odklad výkonu trestu, ureil súd skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, ktorá doba z hľadiska rozmedzia predpokladaným Trestným zákonom je na spodnej hranici.

S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech.
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1).
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.